

Veidirektøren maa forbeholde sig uttalelse om plan og overslag efter nærmere forhandlinger med amtsingenløren og efter projektets gjennomgang i marken.

For terminen 1911—1912 foreslaaes opført kr. 15 000,00.

Rute XXIII.

Andøens østside.

Risøhavn—Andenes.

(Kartskisse i veibudgetprp. 1896).

Til dette anlæg (indbefattet sidelinje til gaarden Haugnes) er bevilget kr. 265 600,00.

Ifølge det foreliggende vil der ved anlægget bli spart kr. 2 500,00. Herav foreslaaes anvendt det fornødne til følgende arbeider:

1. Ombygning til broer av to stikrender, som har vist sig for smaa; beregnet til kr. 710,00.
2. Oparbeidelse av en sidearm fra den nye hovedvei til kirken i Andenes, anslaat til kr. 1 340,00.

Førstnevnte arbeide har vist sig nødvendig for at sikre veien mot beskadigelse ved flom i Aaselven.

Og den nævnte sidearm er foranlediget ved en forandret linjeretning for hovedveien.

Amtstinget 1910 har anbefalt at besparelsen anvendes til disse arbeider og samtykket i at den tidligere angivne bidragsvedtagelse til anlægget Risøhavn—Andenes gjøres gjældende for samme.

Veidirektøren tillater sig at anbefale at Stortingets samtykke søkes indhentet (kfr. det kgl. departements skrivelse av 29de april 1910).

Rute XXIX a

i Nordland og

Rute XIV

i Tromsø amt.

Bjerkvik i Harjangen—Elvenes i Gratangen.

Ovennevnte anlæg er et led i en projektert sammenhengende kommunikasjonslinje fra Ofotenfjord (Rombaksfjorden) i Nordlands amt til Lyngenfjord i Tromsø amt.

Veiforbindelsen vil faa en samlet længde av omtrent 196 km., hvorav omtrent 109 km. er bygget vei. Til hovedforbindelsen blir dernæst knyttet nogen sidelinjer, hvorav en stor del er færdig vei.

Den hele rute med forgreninger vil berøre følgende herreder:

Ankenes, Evenes, Ibbestad, Salangen, Bardu, Maalselven, Sørreisa, Lenviken, Malangen, Balsfjord og Lyngen.

Heromhandlede veianlæg vil saaledes være av interesse for store distrikter. Hertil kommer projektets betydning for forsvaret.

Formandskaperne i Ankenes, Evenes, Bardu og Ibbestad fremholdt paa et møte i 1895 betydningen av en veiforbindelse fra Lund i Salangsdalen til Bjerkvik og vakte motion om de nødvendige undersøkelser. Hertil sluttet sig begge vedkommende amtsting.

Der er ogsaa av Bardu herredsstyre bragt paa bane en fortsættelse av veien opigjennem Salangsdalen til Vassijaure, nær den nuværende Riksgränsen jernbanestation i Sverige, 17 å 18 km. fra riksgränsen. Undersøkelse av denne linje blev anbefalt av Tromsø amtsting 1899, og linjen er befaret, men der er senere ikke vakt motion om samme. Den bør formentlig ogsaa sættes ut av betraktning.

I 1903 forelaa for Tromsø amtsting et andragende fra indvaanerne i Gratangen om snarlig fremme av vei herfra til Harjangen.

Paa et i 1904 avholdt kombinert møte av Ibbestad, Ankenes og Narvik formandskaper vedtoges enstemmig andragende til det kgl. departement om bevilgning av statsmidler snarest mulig til et veianlæg fra Øijord til Lund med sidelinjer til Gratangen og Lavangen (Øijord—Bjerkvik er nu paa det nærmeste færdig). Bardu formandskap sluttet sig til dette andragende; kfr. Ibbestad formandskaps skrivelse til det kgl. departement av 3dje november 1904 og veidirektørens skrivelse til det kgl. departement av 24de januar 1905.

I skrivelse av 15de juli 1910 anmodet det kgl. departement om veidirektørens erklæring angaaende spørsmålet om eventuelt allerede paa kommende termins veibudget at søke optat bevilgning til veianlæg mellem Bjerkvik og Kollen (Lund) samt om veidirektørens uttalelse angaaende hvorvidt det antages at være grund til at søke bidrag fra Militærvæsenets side til nævnte veiprojekt.

Anlæggets militære interesser blev fremholdt av Tromsø distriktskommando i 1904. Tromsø amtstings veikomite s. a. uttalte i den anledning, «at den indser betydningen av denne vei for forsvaret og vil fremholde for myndighetene, at den saa snart som mulig maa bli bygget for udelukkende statsmidler, eller med saa litet distriktsbidrag som mulig, f. eks. $\frac{1}{20}$.»

Likesaa antok komiteen, «at dette veiprojekt bør søkes virkeliggjort med en ekstraordinær statsbevilgning, saaledes at det ikke optages paa budgett til fortrængsel av andre veianlæg som efter det foreliggende skulde staa for tur i en nær fremtid.»

Militærvæsenet har ogsaa senere flere ganger fremhævet anlæggets betydning i forsvarets interesse, senest av Tromsø distriktskommando i skri-

Kap. 7. Tit. 1—9. Ang. bevilgning til veivæsenet.

velse til Generalstaben av 22de febr. 1910, i do. fra Generalstaben til kommanderende general av 12te mars 1910 og i do. fra Forsvarsdepartementet til det kgl. departement av 4de juli 1910.

Hvad angaar distrikternes interesse av et veianlæg mellem Ofoten og Salangsdalen opplyser amtsingeniøren at ca. 7 000 mennesker vil direkte eller indirekte ha nytte av denne vei. Og tænker man sig sammenhengende vei helt til Lyngenfjord, vil de interessertes antal stige til mindst det dobbelte. Hertil kommer at man ved veien vil komme i forbindelse med meget uoptat dyrkningsland. Av amtsingeniør Saxegaards utvikling av anlæggets berettigelse i hans brochure av mars 1906, synes det klart at fremgaa, at ikke bare staten men ogsaa distrikterne maa kunne høste store fordele av heromhandlede veianlæg.

Amtsingeniøren slutter sin fremstilling saaledes:

«Et saa betydelig, vidt forgrenet og interessant veikomplex som det her beskrevne finder man ikke særdeles mange sidestykker til i vort land.»

I skrivelse av 14de septbr. 1910 til det kgl. departement uttalte veidirektøren bl. a. følgende:

«Veidirektøren sluttter sig i alt væsentlig ganske til amtsingeniørens opfatning og vil paa det bedste anbefale, at man snaarest mulig optar denne vigtige rute paa statsbudgettet, hvortil man hadde haabet paa en mere ubetinget tilslutning fra de interesserte distrikter end hittil har været tilfældet. Man har her et typisk eksempel paa, hvor vanskelig det er at faa fremmet et stort og betydningsfuldt foretagende paa grund av den dominerende rolle lokalinteresserne faar i vedkommende amter gjennem den maate hvorpaa distriktsbidragene utredes.

Veidirektøren kan ialfald ikke tænke sig muligheten av at amtstinget vilde unddrage sin medvirkning til sakens hurtige fremme, hvis amtskommunen som helhet var den ledende institution paa veivæsenets omraade. Man har som nævnt i dette tilfælde som saa ofte ellers tat sin tilflugt til at anvise anlægget en ekstraordinær plads paa budgettet med i bedste fald et minimalt distriktsbidrag, idet $\frac{1}{20}$ er nævnt.

Veidirektøren tror ikke dette standpunkt er stemmende med anlæggets betydning for de interesserte distrikter, men anser det paa den anden side uriktig at opføre heromhandlede veianlæg paa budgettet til fortrængsel for de av amtstinget fortrinsvis anbefalte anlæg, naar disses berettigelse i og for sig heller ikke kan bestrides.

Under disse vanskelige omstændigheter synes ingen anden utvei at være mulig end at forhøje veibudgettet, saa der kan skaffes plads for anlæggets optagelse, hvilket veidirektøren maa anbefale allerede for kommende termin.

Hvad angaar det andet spørsmål, om der er grund til at søke bidrag fra Militærvæsenets side, skal veidirektøren tillate sig at bemerke, at saa-

dant bidrag formentlig burde ydes i likhet med hvad der i enkelte tilfælder har fundet sted fra Statens Skogvæsen.

Dette bidrag kunde kanskje passende sættes til $\frac{1}{10}$, og distriktsbidraget likeledes til $\frac{1}{10}$.

Der foreligger plan og overslag for strækningen Bjerkvik—Gratangen (Elvenes).

Bjerkvik—amtsgrænsen er anslaat til

kr. 60 500,00

Amtsgrænsen—Storfossen er anslaat til « 74 800,00

Storfossen—Elvenes (sidelinje) er anslaat til « 19 500,00

tils. kr. 154 800,00

Det hele projekt fra Bjerkvik til Salangsdalen med sidelinjer vil antagelig koste vel $\frac{1}{2}$ million. Der maa imidlertid tages forbehold overfor de nævnte beløp, da overslaget trænger revision.»

Ved nærværende anledning tillater veidirektøren sig at foreslaa opført kr. 10 000,00 mot bidrag $\frac{1}{5}$ m. v.»

Departementet skal bemerke:

I veidirektørens budgetforslag er git en uttømmende fremstilling av hvad der tidligere er passeret med hensyn til spørsmålet om Nordlands amtskommunes deltagelse i utredelsen av distriktsbidragene til statsveianlæggene inden amtet.

Angaaende dette spørsmål blev der av Stortingets veikomite i 1909 fremholdt, at komiteen gik ut fra, at der indledes forhandlinger med myndighetene i Nordlands (og Tromsø) amter om forandring i den ordning, som for tiden er gjældende, hvorefter kvotadelsbidragene til anlæggene i helhet erlægges av vedkommende herredskommuner.

Ogsaa av Stortingets veikomite i 1910 blev det fremholdt som en uheldig ordning, at distriktsbidragene til veianlæggene i helhet overtages av herredskommunerne istedenfor — som i amterne sør for Nordland — at overtages av amtskommunen mot hel eller delvis refusion av vedkommende herredskommuner.

Av departementet blev denne sak senest forelagt Nordlands (og Tromsø) amtsting i 1910, idet man fremholdt ønskeligheten av, at der søktes gjennomført den ordning, at distriktsbidragene utredes i fællesskap av amt og herred.

Nordlands amtsting fandt imidlertid ved

sakens behandling i 1910 ikke at kunne indgaa paa at utrede nogen del av kvotadelsbidragene til de offentlige veianlæg, idet der som hovedsagelig grund herfor angaves, at amtets økonomiske stilling ikke tillot gjennomførelsen av en saadan ordning.

Ogsaa amtmanden fremholdt i sit forelæg for sidste amtsting, at han nærede betænkeligheter ved at søke gjennomført en ordning, hvorefter amtskommunen som regel deltar i utredelsen av distriktsbidragene til veianleggene. Han anbefalte derfor, at man som regel beholdt den nuværende ordning.

Imidlertid antok dog amtmanden, at den hittil befulgte regel ikke bør opretholdes helt undtagelsesfri. Han anførte i saa henseende, at det vilde være av vigtighet for veibygningens fremme i amtet, at distriktsbidragene saavidt mulig holdes i «normal» høide. I almindelighet antoges vedkommende herreder selv at maatte bære utgifterne hermed, men amtmanden fremholdt dog samtidig, at der kan forekomme tilfælder, hvor dette vil bli uoverkommelig — særlig i herreder med liten økonomisk evne, hvor der trænges forholdsvis store og kostbare statsveianlæg. I saadanne tilfælder fandt amtmanden det rimelig, at amtskommunen ikke helt unddrog herrederne sin støtte.

Departementet skal fremholde, at man fremdeles antar, at det er en uheldig ordning, at distriktsbidragene i helhet erlægges av vedkommende herredskommuner saaledes som regelmæssig er tilfældet i Nordlands (og Tromsø) amter. Man antar med veidirektøren, at det vil betinge en raskere utvikling av veibygningen, om amtskommunen utreder en del av distriktsbidragene til de offentlige veianlæg.

Departementet maa imidlertid efter hvad der er oplyst angaaende forholdene i Nordlands amt — og da særlig angaaende amtskommunens økonomiske stilling — medgi, at en ordning som omhandlet, hvorefter amtskommunen regelmæssig deltar i distriktsbidragenes utredelse, vanskelig vil kunne gjennomføres med en gang. Dog finder man, at denne ordning av hensyn til veibygningens utvikling er av saadan betydning, at der er grund til ialfald i nogen utstrækning at søke den gjennomført.

Man vil derfor ha opmerksomheten hen-

vendt paa, at der i særlige tilfælder, hvor dette findes rimelig, rettes henvendelse til amtskommunen om at delta i utredelsen av de til vedkommende veianlæg betingede kvotadelsbidrag.

Departementet finder i saa henseende at kunne henwise til, hvad der er uttalt i amtmandens ovennævnte forelæg for amtstinget i 1910.

Som det av det følgende vil sees vil departementet i overensstemmelse hermed søke erhvervet beslutning av Nordlands amtsting i 1911 om, at amtskommunen skal delta i utredelsen av distriktsbidraget til det paa veibudgettet for kommende termin opførte veianlæg Tvervik—Dokmo i Beiarn.

Med hensyn til de i veidirektørens fremstilling omhandlede enkelte anlæg skal departementet bemerke:

Som det vil sees har veidirektøren foreslaaet opført midler til en sidearm fra veianlægget Alsvaag—Myre til Strengelvaag mot distriktsbidrag $\frac{1}{5}$ m. v.

Idet departementet slutter sig til forslaget herom skal man oplyse, at amtmanden under 22de november 1910 har avgitt sedvanlig skematisk vedtagelse for det forutsatte bidrag.

Derhos tiltræder man, hvad veidirektøren har anført angaaende veiprojektet Reinaamo—Bleikvasli, der er anslaaet til et kostende av kr. 169 700,00.

Idet man herom tillater sig at henwise til den i fremstillingen avgivne utredning skal man her oplyse, at det forntsatte distriktsbidrag — $\frac{1}{10}$ av anlægsomkostningerne m. v. efter fradrag av skogvæsenets bidrag (kr. 34 000,00) — er ordnet ved sedvanlig skematisk bidragsvedtagelse, datert 22de november 1910.

Med hensyn til det omhandlede bidrag fra skogvæsenet opplyses derhos, at man ifølge en angaaende denne sak ført korrespondanse med Landbruksdepartementet gaar ut fra, at sidstnævnte departement vil foreslaa opført den første fjerdedel — kr. 8 500,00 — paa skogvæsenets budget for kommende termin.

Man henleder i denne forbindelse opmærksomheten paa, at det er forudsætningen, at anlægget, naar det er færdig, blir at vedlikeholde av det offentlige.

Departementet slutter sig derhos til forslaget om, at der for kommende termin opføres midler til veianlægget **Andenes — Bleik**, parcel **Bleikskleven** paa **Andøen**, anslaat til et kostende av kr. 68 500,00. Av fremstillingen vil sees, at det er forudsætningen, at der til dette anlæg bevilges et bidrag paa havnevæsenets budget stort kr. 14 000,00, hvorav for kommende termin kr. 7 000,00.

Den øvrige del av anlægsomkostningerne — efter overslaget kr. 54 500,00 — vil man med veidirektøren anbefale opført paa veibudgettet mot det vedtagne distriktsbidrag $\frac{1}{6}$ m. v.

Med hensyn til det av veidirektøren omhandlede veianlæg **Tvervik — Dokmo** i **Beiarn** herred, anslaat til et kostende av kr. 71 500,00, vil departementet anbefale, at der nu opføres midler til anlæggets oparbeidelse mot bidrag $\frac{1}{6}$ m. v.

Idet man tillater sig at henvise til, hvad der i veidirektørens fremstilling er anført angaaende ordningen av det forutsatte distriktsbidrag, skal departementet opplyse, at ifølge meddelelse fra Landbruksdepartementet i skrivelser av 21de og 29de november 1910, agter Landbruksdepartementet at foreslaa opført paa skogvæsenets budget kr. 1 000,00 som bidrag fra skogvæsenet til veianlægget **Tvervik — Dokmo** mot tilsvarende fradrag i distriktsbidraget. Noget bidrag utover disse kr. 1 000,00 finder Landbruksdepartementet ikke at kunne anbefale opført, idet det er bemerket, at skogvæsenets eiendomme i **Beiardalen** først begynner ca. $2\frac{1}{2}$ mil ovenfor **Dokmo** og for selve skogdriften vil veianlægget omtrent ingen betydning ha, likesom de mange leilændingsgaarde, som staten tidligere eiet i **Beiardalen**, nu paa et par smaagaarde nær er solgt.»

Departementet har efter det saaledes foreliggende indhentet fornyet uttalelse fra veidirektøren, som i sakens anledning i skrivelse av 3dje december 1910 har anført, at det resterende av forskjellen mellem det forut-

satte kvotadels bidrag ($\frac{1}{6}$) og det av distriktet vedtagne bidrag ($\frac{1}{10}$) maa kunne ventes bevilget av amtskommunen.

Overensstemmende hermed vil departementet søke erhvervet fornøden beslutning av **Nordlands** amtsting i 1911 om av amtskommunens midler at utrede, hvad der endnu mangler i det forutsatte kvotadelsbidrag ($\frac{1}{6}$).

Det tilføies i denne forbindelse, at anlæggets oparbeidelse ikke vil bli iverksat, forinden bidragsvedtagelsen er bragt i tilfredsstillende orden.

Videre vil departementet overensstemmende med veidirektørens forslag anbefale, at Stortingets samtykke søkes erhvervet til, at der av den ved veianlægget **Risøhavn — Andenes** paaregnede besparelse, kr. 2 500,00, tillates anvendt de fornødne midler til

1) ombygning til broer av to stikrender som har vist sig for smaa, beregnet til kr. 710,00, og

2) oparbeidelse av en sidearm fra den nye hovedvei til kirken i **Andenes**, anslaat til et kostende av kr. 1 340,00, begge arbeider mot bidrag $\frac{1}{4}$ — en fjerdedel — m. v.

Det i veidirektørens fremstilling omhandlede veiprojekt **Bjerkvik** i **Harjangen**, **Nordlands** amt — **Elvenes** i **Gratangen** m. v. i **Tromsø** amt skulde departementet anset det ønskelig at kunne opføre til bevilgning paa budgettet for kommende termin. Budgetmæssige hensyn er imidlertid til hinder herfor, hvorfor det av veidirektøren under denne post opførte beløp utgaar av departementets budgetforslag.

Iøvrig tilføies, at det er departementets agt av førstkommende amtsting at erhverve nærmere uttalelse angaaende nævnte veiprojekt tillikemed beslutning om utredelse av fornødent distriktsbidrag.

For Tromsø amts vedkommende er veidirektørens fremstilling saalydende:

Veianlæg.	Terminen 1ste juli 1911—30te juni 1912.			
	Det av amtstinget 1910 vedtagne budget.		Veidirektørens nærværende forslag.	
	Brutto.	Netto.	Brutto.	Netto.
	Kr.	Kr.	Kr.	Kr.
1. Sandstrand—Dypvik (fuldf.)	20 700,00	12 420,00	23 700,00	14 220,00
2. Ombygning av Strømmen bro i Sørreisa	5 800,00	3 480,00	5 800,00	3 480,00
3. Sandtorv—Fauskevaag m. v. (forts.)	7 000,00	5 600,00	7 000,00	5 600,00
4. Nordstrøm—Finfjordbotten (forts.)	5 000,00	4 000,00	5 000,00	4 000,00
5. Tromsøysund—Ramfjord (forts.)	18 000,00	14 400,00	18 000,00	14 400,00
6. Sletnes—Storstennes (forts.)	25 000,00	20 000,00	25 000,00	20 000,00
7. Lyngseidet—Rottenvik—Aarøbugt (forts.)	25 000,00	20 000,00	9 000,00	7 200,00
8. Bro over Salangselven ved Elvebakken (paabeg.)	12 000,00	9 600,00	—	—
9. Bro over Maalselven ved Kirkesnes (fuldf.)	31 000,00	27 125,00	31 000,00	27 125,00
Tilsammen	149 500,00	116 625,00	124 500,00	96 025,00
10. Nordlands amtsgrænse—Elvenes i Gratangen (paabeg.)	—	—	10 000,00	8 000,00

Om utredelse av distriktsbidragene.

I likhet med hvad det er skedd for Nordlands amts vedkommende (kfr. foran) har ogsaa Tromsø amtsting været forelagt spørsmålet om, hvorvidt ikke amtskommunen bør overtage noget av distriktsbidragene til veianlæggene i amtet.

Tromsø amtsting 1910 fattet følgende enstemmige beslutning:

«Spørsmålet om amtskommunens deltagelse i utredelse av distriktsbidragene til statsveibygninger blir at forelægge samtlige herredsstyrer til uttalelse og derefter at behandle av amtsutvalget».

For dette amts vedkommende forbeholder veidirektøren sig derfor nærmere uttalelse i et senere forelæg.

Rute I a.

Amtsgrænsen mot Nordlands amt—Dypvik i Ibbestad.

Sandstrand—Dypvik.

(Kartskisse i veibudgetprop. 1909).

Hittil bevilget kr. 32 000,00.

Overslagssummen, tidligere opgit til kr. 48 700,00, er nu forhøiet til kr. 55 700,00. Som

følge av de i vinter optraadte voldsomme flommer med isgang har nemlig planen for ombygning av broen over Rensaaelven maattet modificeres, saaledes at lysvidden, oprindelig 15,4 m., nu forøkes til 20 m. (kfr. veidirektørens skrivelse av 18de februar 1910 og det kongelige departements svarskrivelse av 19de mars s. a.). Endvidere har overslagets enhetspriser vist sig gjennemgaaende at være vel lave likesom den vanskelige adgang til sten for stikrender gjør at disse blir betydelig dyrere end forutsat. En av aarsakerne til merutgiften er ogsaa de stigende arbeidspriser i det hele tat (kfr. veidirektørens skrivelse av 5te august 1910 til det kongelige departement).

Restbeløpet, kr. 23 700,00, foreslaaes opført.

Rute IV.

Sørreisa—Maalselven og Sørreisa—Lenvik.

(Kartskisse i veibudgetprop. 1904—1905).

Ombygning av Strømmen bro.

Blandt de av forrige Storting til Regjeringen oversendte veisaker hører andragende fra ordføreren i Sørreisa formandskap om bevilgning til ombygning av broen over Strømmen i Sørreisa

Kap. 7. Tit. 1—9. Ang. bevilgning til veivæsenet.

(kfr. dokument nr. 21, 1910, side 6—7, og forh. i Stortinget s. a. side 1161).

Nævnte bro er opført av Statens Veivæsen som en sprængverks træbro for over 30 aar siden. Distriktsbidraget var $\frac{1}{10}$ m. v. (kfr. Veiv. hist. side 493).

Trædelene er nu saa medtat at en ombygning er høist nødvendig.

Sørreisa herredsstyre androg ved beslutning av 29de december 1908 om $\frac{4}{5}$ statsbidrag til broens ombygning til jernbro.

Av hensyn til ufuldkommenheter ved broens anlæg samt fordi broen ligger i en vigtig rute ved et veiknutepunkt fandt amtsingeniøren at burde anbefale, at broen for det offentliges regning ombygges til jernbro med distriktsbidrag $\frac{2}{5}$ istedetfor som ansøkt $\frac{1}{5}$ (kfr. amtstingsforh. 1909, sak nr. 65, side 9—11; kfr. side 12, 26—27 og 29—31).

I skrivelse av 1ste mai 1909 til det kongelige departement anbefalte veidirektøren, at der ydes statsbidrag til den foreslaaede ombygning, fordi broen i sin tid blev opført uten indklædning og effektiv beskyttelse forøvrig samt med daarlige stignings- og kurveforhold.

Amtstinget 1909 vedtok at yde som bidrag $\frac{2}{5}$.

Amtsingeniøren bemærket i skrivelse av 19de mai 1910, at da den gjennomsnitlige distriktskvotadel for vei- og broarbeider overhodet er og bør være noget mindre i Tromsø amt end i de sydligere landsdele, skulde et bidrag av $\frac{2}{5}$ ikke synes for lavt i forhold til, hvad der sydpaa kræves under lignende omstændigheter ($\frac{1}{2}$).

Veidirektøren har efter omstændighetene fundet at kunne gaa med paa amtsingeniørens forslag; likesaa det kongelige departement i skrivelse av 6te juni 1910 til amtmanden.

Overslagssummen andrager til kr. 5 800,00, som foreslaaes opført.

Rute I.

Hindøen.

(Trondenes og Kvæfjord).

Sandtorv—Fauskevaag og vei til Søvikmarken.

(Kartskisse i veibudgetprop. 1903—1904).

Hittil bevilget	kr.	31 000,00
Overslagssum	«	142 000,00
Resterer	«	111 000,00
hvorav opføres	«	7 000,00

som væsentlig vil bli anvendt til vinterarbeidsdrift.

Rute IV.

Sørreisa—Maalselven og Sørreisa—Lenvik.

Nordstrøm—Finfjordbotten.

(Kartskisse i veibudgetprop. 1904—1905).

Hittil bevilget	kr.	118 000,00
Overslagssum (iberegnet arm til Finfjordholmen)	«	127 000,00
Resterer	«	9 000,00

Da det ikke er usandsynlig at status vil stille sig gunstigere end i overslaget forutsat opføres kun kr. 5 000,00.

Rute VIII a.

Vollan i Balsfjord—Tønsaasen i Tromsøysund med sidelinjer.

Hungeren (Storstennes)—Fagernes i Ramfjord.

(Kartskisse i veibudgetprop. 1904—1905).

Hittil bevilget	kr.	128 000,00
Overslagssum	«	155 000,00
Resterer	«	27 000,00
hvorav foreslaaes opført	«	18 000,00

Det resterende beløp, kr. 9 000,00, tilsvare t omtrent overslagssummen for parcellen Hungeren—Storstennes. Hvorvidt denne blir at oparbeide eller ei er endnu ikke avgjort fra distriktets side.

Rute VIII.

Balsfjord—Lyngen.

Sletnes—Storstennes.

(Kartskisse i veibudgetprop. 1898—1899).

Hittil bevilget	kr.	47 000,00.
---------------------------	-----	------------

Overslagssummen var i forrige veibudgetprop. opgit til kr. 84 800,00. Heri er indbefattet baatvaar ved Storstennes.

Som meldt det kongelige departement i skrivelse av 19de februar 1910 maa beløpet paa grund av vanskelig stenforekomst og nødvendigheten av at utvide broaapningen ved Tømmerelven forhøies til kr. 88 300,00.

Der resterer altsaa at søke bevilget kr. 41 300,00. Herav foreslaaes opført kr. 25 000,00.

Rute IX.

Lyngseidet og Lyngseidet—Pollen med arm til Aarøbugt.

Lyngseidet—Rottenvik—Aarøbugt.

(Kartskisse i veibudgetprop. 1908).

For tiden er under oparbejdelse et veianlæg fra Lyngseidet til Rottenvik, hvortil Stortinget har bevilget kr. 24 600,00.

Ifølge den av amtstinget 1908 vedtagne veibyggningsplan skulde en umiddelbar fortsættelse av dette anlæg fra Rottenvik til Aarøbugt optages paa budgettet like efter førstnævnte vei — dog med forbehold om utsættelse, hvis den samlede bevilgningssum til amtet blir væsentlig mindre end i veibyggningsplanen forutsat.

Ved veisakernes foreleggelse for amtstinget 1910 foreslog amtsingeniøren med veidirektørens tilslutning fortsættelsen optat nu.

Amtstinget bifaldt dette forslag og vedtok $\frac{1}{5}$ m. v.

Angaaende veiprojektet Rottenvik—Aarøbugts hensigt og berettigelse tillater veidirektøren sig at henvise til hvad der er oplyst i veibudgetprop. 1908, side 162.

Anlægget er for en længde av 6 750 m. anslaat til kr. 38 300,00 i arbeidsomkostninger forutsat tarvelig tracé og utstyr.

Planen er etter gjennomgang i marken i det væsentlige tiltraadt av veidirektøren.

Amtsingeniøren har forbeholdt sig at avgjøre uttalelse senere om, hvorvidt der etter nærmere undersøkelse skulde findes grund til forbedringer, eventuelt med nogen merutgift. Det samme forbehold gjælder mulig forlængelse fra Aarøbugt og utover, om hvilken amtsingeniøren dog uttaler, at denne i tilfælde maaske bør bli distriktets sak.

For terminen 1911—1912 foreslaaes opført kr. 9 000,00.

Rute II.

Salangen—Bardudalen og langs denne til Maalselven.

Bro over Salangselven ved Elvebakken.

Nævnte bro er opført i den i veibudgetpropositionen 1908 indtagne veiplan.

Amtstinget 1908 optok anlægget i tiaarsplanen 1909—1919 og forutsatte det paabegyndt i terminen 1911—1912.

Anlægget fik ikke plads i amtsingeniørens og veidirektørens foreløbige forslag for nævnte termin, men paa foranledning av amtmanden blev det optat av amtstinget 1910, som vedtok et distriktsbidrag av $\frac{1}{5}$ m. v. til anlægget.

Veidirektøren har befart aastedet og fandt da broens nytte indlysende, men da dens karakter er utpræget lokal, antoges bidraget efter det foreliggende at burde være større end $\frac{1}{5}$. I ovennævnte veiplan av 1908 gik veidirektøren ut fra et bidrag av $\frac{1}{5}$.

Etter foreløbig plan er broen med tilstøtende vei anslaat til kr. 25 000,00. Denne plan maa imidlertid bearbejdes, likesom et nyt, muligens gunstigere brosted vil bli undersøkt i høst. Forbehold maa derfor tages med hensyn til plan og overslagssum.

Budgetmæssige hensyn hindrer anlæggets opdagelse paa førstkommende budget.

Rute VI.

Maalselvdalen og langs Maalselvffjorden til Maalsnes.

Bro over Maalselven ved Kirkesnes.

Til paabegyndelse av denne bro blev av forrige Storting bevilget kr. 10 000,00 mot bidrag $\frac{1}{5}$ m. v. (kfr. veibudgetprop. 1910, side 101—102, indst. S. VII, 1910, side 37—38, og forhandlinger i Stortinget s. a., side 1157).

Amtstinget 1910 vedtok det ovennævnte distriktsbidrag. Skematisk vedtagelse er ikke indkommet til veidirektøren.

Overslagssummen lyder paa kr. 41 000,00.

Restbeløpet, kr. 31 000,00, foreslaaes opført.

Rute XIV.

Ibbestad.

Nordlands amtsgrænse—Elvenes i Gratangen.

Kfr. foran under Nordlands amt.

Til paabegyndelse av dette anlæg inden Tromsø amt tillater veidirektøren sig at foreslaa opført kr. 10 000,00 mot bidrag $\frac{1}{5}$ m. v.

Departementet skal under henvisning til hvad der i veidirektørens fremstilling er oplyst bemerke at spørsmålet om Tromsø amtskommunes deltagelse i utredelsen av distriktsbidragene til de offentlige veianlæg i amtet forutsættes nærmere omhandlet i et senere budgetforelæg.

Med hensyn til de i veidirektørens fremstilling omhandlede enkelte veianlæg skal departementet bemerke, at der til den foreslaaede ombygning av Strømmen bro

Kap. 7. Tit. 1—9. Ang. bevilgning til veivæsenet.

nu foreligger sedvanlig skematisk vedtagelse, datert 30te november 1910, for det forutsatte distriktsbidrag $\frac{2}{3}$ m. v.

Derhos er det betingede distriktsbidrag til bro over Maalselven ved Kirkesnes — ($\frac{1}{3}$ m. v.) — ordnet ved skematisk vedtagelse av 7de oktober 1910.

Videre bemerkes, at departementet finder at maatte foreslaa at anlegget Nordlands amtsgrænse—Elvenes i Gratangen

utgaar av nærværende budgetforslag. Angaaende dette anlæg tillater man sig at hen-vise til hvad der under avsnittet om Nordlands amt av departementet er anført angaaende oparbeidelse av den inden Nordland faldende del av dette veiprojekt.

For Finmarkens amt er veidirektørens fremstilling saalydende:

Anlæg.	Terminen 1ste juli 1911—30te juni 1912.			
	Det av amtstinget vedtagne budget.		Veidirektørens nærværende forslag.	
	Brutto.	Netto.	Brutto.	Netto.
	Kr.	Kr.	Kr.	Kr.
1. Lakselv—Østerbotten (fuldf.)	2 000,00	1 900,00	2 000,00	1 900,00
2. Skalelv—Kiberg (forts.)	51 500,00	48 925,00	51 500,00	48 925,00
3. Berlevaag (fuldf.)	20 500,00	19 133,33	20 500,00	19 133,33
4. Eiby bro (reparation)	4 000,00	3 200,00	4 000,00	3 200,00
5. Smørfjord—Kistrand (paabeg.)	42 000,00	39 900,00	10 000,00	9 500,00
	120 000,00	113 058,33	88 000,00	82 658,33

Amtstinget har tidligere gjentagne gange fremholdt, at bruttobevilgningen til amtet mindst maa op i kr. 80 000,00 aarlig (kfr. veibudgetprp. 1910, side 15).

Avdelingsingeniør Rode uttalte i skrivelse av 25de mai 1910 til veidirektøren, at skal man i en nogenlunde rimelig tid kunne imøtekomme de mest paatrængende krav, maa man mindst op i en bevilgning av kr. 120 000,00 pr. aar. Selv med en saa stor bevilgning vil man efter den vedtagne rækkefølge for anlæggene i Østfinmarken ikke være færdig til Bussesund før i 1915 eller 1916. Der er mange berettigede veianlæg i Østfinmarken, bemerket avdelingsingeniøren, som burde været paabegyndt inden den tid, bl. a. fremkomstveier i de indre jordbruksdistrikter.

Sidstavholdte amtstings veikomite uttalte, at som forholdene nu har utviklet sig inden amtet og med de større arbeidspriser gaar utviklingen av amtets kommunikasjoner for langsomt med den nuværende størrelse paa veibudgetterne, saaledes at en forhøielse til mindst kr. 80 000,00 pr. aar blir for liten.

Amtstinget var enig med amtmanden og avdelingsingeniøren i, at veibudgettet for Finmarken ikke bør være under kr. 120 000,00 pr. aar. Overensstemmende hermed har amtstinget formet sit budgetforslag.

Veidirektøren beklager at de budgetmæssige hensyn for tiden ikke tillater at imøtekomme amtstingets ønske, idet post 5, Smørfjord—Kistrand, maa foreslaaes betydelig nedsat.

Rute VIII.

Smørfjord—Kolvik—Lakselv—Karasjok med sidelinje til Østerbotten.

Lakselv—Østerbotten.
(Kartskisse i veibudgetprop. 1908).

Hittil bevilget kr. 105 000,00
Overslagssum « 107 000,00
Resterer « 2 000,00
som foreslaaes opført.